

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. gruodžio 5 d. Nr. 21RE2-337 (AG2-299/15-2025)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Lauros Bernikienės,

2025 m. gruodžio 3 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. patiksliną skundą atsakovei Palangos miesto savivaldybės administracijai, tretiesiems suinteresuotiems asmenims X. X. ir Y. Y. dėl Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. (4.1 E) A1-1346 ir 2025 m. spalio 6 d. rašto Nr. (8.6 Mr) D3-4506 panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Komisijoje 2025 m. lapkričio 14 d. rezoliucija priimtas pareiškėjo X. Y. patikslintas skundas, kuriuo pareiškėjas prašo:

- 1) panaikinti Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 3 d. įsakymą Nr. (4.1 E) A1-1346 (toliau – ir Įsakymas);
- 2) panaikinti Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 6 d. raštą Nr. (8.6 Mr) D3-4506 (toliau – ir Raštas).

Pareiškėjas patikslintame skunde nurodo, jog jis, X. X. ir Y. Y. bendrosios dalinės nuosavybės teise valdo žemės sklypą (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*), esantį *(duomenys neskelbtini)*, Palanga (toliau – ir Žemės sklypas). Žemės sklypo paskirtis – kita, o naudojimo būdas – vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos bei susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijos. Pažymi, jog pareiškėjas su bendraturčiais 2025 m. birželio 10 d. kreipėsi į Palangos miesto savivaldybės administraciją (toliau – ir Administracija), prašydami išduoti specialiuosius reikalavimus (toliau – ir Specialieji reikalavimai) Dvibučių paskirties, vienbučių ir dvibučių paskirties grupės, gyvenamojo pastato ir pagalbinio ūkio paskirties, pagalbinių paskirties grupės, negyvenamųjų pastatų ir kiemo aikštelių, kitos paskirties, kitos inžinerinių statinių grupės, Palanga, *(duomenys neskelbtini)*, statybos projektui (toliau – ir Projektas) rengti. Atsakovė 2025 m. rugpjūčio 29 d. raštu Nr. SRD-33-250829-00122 išdavė Specialiuosius reikalavimus ir nuo to momento buvo pradėti projektavimo darbai, tačiau 2025 m. spalio 10 d. pareiškėjas iš atsakovės elektroniniu paštu gavo Raštą, kuriuo buvo informuotas, kad Palangos miesto savivaldybės administracijos Architektūros ir teritorijų planavimo skyriaus 2025 m. rugpjūčio 29 d. išduoti Specialieji reikalavimai informacinėje sistemoje „Infostatyba“ reg. SRD-33-250829-00122 pripažinti netekusiais galios Administracijos direktoriaus Įsakymu.

Pažymi, jog Įsakymas nei pareiškėjui, nei bendraturčiams nebuvo siųstas, o projektuotojai paaiškino, kad jis nėra įkeltas į informacinę sistemą „Infostatyba“, nes tokio kaip atskiro dokumento apskritai nėra ir iš esmės jis atitinka žymą, padarytą „Infostatyboje“. Teigia, jog atsižvelgiant į tai, Įsakymas ir Raštas yra bendras dokumentas, kur Rašte išdėstyti faktai ir motyvai, kodėl buvo priimtas Įsakymas.

Pareiškėjas su atsakovės Raštu ir Įsakymu nesutinka, mano, kad jie neteisėti ir nepagrįsti. Argumentuoja, jog administracinis sprendimas prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) nuostatomis. Nurodo, jog Konstitucijos 23 straipsnyje yra įtvirtintas nuosavybės neliečiamumo principas. Tvirtina, jog ribojant nuosavybės teisę visais atvejais turi būti laikomasi šių sąlygų: ji gali būti ribojama tik remiantis įstatymu; apribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes, visuomenei būtinus konstituciškai svarbius tikslus; turi būti paisoma proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus.

Akcentuoja, jog viešojo administravimo subjektas gali pripažinti netekusiu galios savo arba įstatymų nustatytais atvejais žemesnio pagal pavaldumą viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą, kai jis yra neteisėtas. Pažymi, jog teisėtą administracinį sprendimą, jeigu administracinio sprendimo pripažinimas netekusiu galios yra leidžiamas pagal kitus įstatymus arba jeigu administracinis sprendimas yra sąlyginis ir per nustatytą laikotarpį asmuo nustatytų sąlygų neįvykdo.

Teigia, jog VAĮ reikalauja, kad viešojo administravimo subjektai ne tik laikytųsi Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto principo, jog valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, t. y. gero viešojo administravimo principo, bet ir priimami administraciniai sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje jiems keliamus reikalavimus, tame tarpe ir reikalavimus jame nurodyti tokio sprendimo teisinį bei faktinį pagrindą ar kitas administraciniam sprendimui įtakos turėjusias aplinkybes (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 punktas), taip pat motyvus (10 straipsnio 5 dalies 6 punktas).

Akcentuoja, jog VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Nurodo, jog iš Rašto motyvacinės dalies neįmanoma suprasti, kas pasikeitė, kad staiga Specialieji reikalavimai tapo neteisėti. Jų teisėtumo ir pagrįstumo klausimą nenagrinėjo nei Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija), nei Lietuvos administracinių ginčų komisija, nei teismai. Pažymi, jog administracinis sprendimas grindžiamas tokiomis aplinkybėmis, kad Inspekcija 2024 m. lapkričio 11 d. pateikė išaiškinimą visoms savivaldybėms, kad tarybos sprendimai, kuriais sustabdyti ar panaikinti detalieji planai, nedaro patvirtinto detaliojo plano sprendinių negaliojančiais, o šie sprendiniai gali būti keičiami ar koreguojami. Tačiau Specialieji reikalavimai buvo išduoti jau po Inspekcijos išaiškinimo, t. y. 2025 m. birželio 10 d., todėl toks atsakovės paaiškinimas neatsako į klausimą, kas pasikeitė nuo to laiko ir kodėl Specialieji reikalavimai tapo prieštaraujantys teisės normoms. Akcentuoja ir tai, jog Administracija nepateikė pareiškėjui Rašte minimo Inspekcijos išaiškinimo, dėl ko pareiškėjas neturėjo galimybės susipažinti su jo turiniu ir įvertinti, ar tame išaiškinyje nurodomos aplinkybės yra identiškos nagrinėjamu atveju.

Nurodo, jog iš esmės pareiškėjas Rašte nurodytus argumentus vertina kaip aplinkybes, kad Specialieji reikalavimai buvo išduoti ne pagal galiojančius teisės aktus, t. y. atsakovė administraciniu sprendimu pripažįsta, kad ji, išduodama Specialiuosius reikalavimus, padarė teisės normų pažeidimus. Tokiu atveju atsakovė turėjo nurodyti pareiškėjui kokia tvarka jis gali gauti iš atsakovės kompensaciją už patirtus nuostolius dėl atsakovės neteisėtų veiksmų, nes pagal jam Specialiaisiais reikalavimais suteiktą subjektinę teisę, jis užsakė projektavimo darbus, sumokėjo projektavimo įmonei dalį atlygio ir pan. Atkreipia dėmesį, kad atsakovė, išduodama Specialiuosius reikalavimus, suteikė pareiškėjui pagrįstą lūkestį, kad jis galės suprojektuoti norimus statinius ir jų statybai gauti statybą leidžiantį dokumentą.

Teigia, jog nesuprantamas aiškinimas, kad Šventosios gyvenvietės detalusis planas (toliau – ir Detalusis planas), patvirtintas Palangos miesto tarybos 2000 m. kovo 21 d. sprendimo Nr. 38 „Dėl detaliųjų planų“ 2 punktu, buvo ir yra sustabdytas, tačiau jo sprendiniai galioja. Tvirtina, jog tai prieštarauja elementariai logikai, nes tai kas yra sustabdyta, negali būti laikoma, kad ir toliau vyksta.

Argumentuoja, jog nagrinėjama atveju vertintina, kad teisės akto, kuriuo buvo patvirtintas Detalusis planas, galiojimas yra sustabdytas ir sustabdytas ne šiaip sau, o todėl kad buvo pažeistos teisės normos, o tai reiškia, kad toje teritorijoje nėra galiojančio detaliojo plano, todėl jis negali daryti jokio poveikio Žemės sklypui. Be to, pareiškėjas niekaip neprisidėjo prie to, kad Detalusis planas buvo parengtas pažeidžiant teisės aktus ir todėl sustabdytas jo galiojimas. Tai lemia, jog jis neprivalo viešojo administravimo subjektų padarytų klaidų taisyti savo lėšomis ir pastangomis. Teigia, jog koreguoti Detaliojo plano sprendinius privalo pati savivaldybė, tačiau ji tai sėkmingai ignoruoja 20 metų.

Nurodo, jog šiuo atveju aktualu tai, kad Žemės sklypas yra kitos paskirties su naudojimo būdu vienbučių ir dvibučių gyvenamų pastatų teritorijos, todėl taikytinos Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau – ir TPI) 20 straipsnio 1 dalies nuostatos, t. y. žemės sklype, esančiame urbanizuotoje ir urbanizuojamoje teritorijoje, kuriai neparengti ir (ar) nepradėti rengti detalieji planai arba vietovės lygmens bendrieji planai, kuriuose nustatomas detaliųjų planų teritorijos naudojimo reglamentas, galima statyba, atitinkanti savivaldybės lygmens bendrojo plano ir (ar) vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendinius, vadovaujantis Statybos įstatymo nuostatomis. Žemės sklype, esančiame neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje, kuriai nėra parengto galiojančio detaliojo plano, galima statyba, atitinkanti savivaldybės lygmens bendrojo plano ir (ar) vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendinius, žemės sklypo pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir būdą, vadovaujantis Statybos įstatymo nuostatomis.

Nurodo, jog Specialieji reikalavimai buvo išduoti pagal Palangos miesto bendrąjį planą ir jo sprendiniuose tai teritorijai nustatytą teritorijos užstatymo reglamentą, kas atitinka TPI 20 straipsnio 1 dalies nuostatas, todėl jie buvo išduoti teisėtai ir pagrįstai.

Nurodo, jog TPI 20 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad kitos pagrindinės žemės naudojimo paskirties žemės sklype (jo dalyje, kai tai numatyta teritorijų planavimo (toliau – ir TP) dokumentuose), skirtame vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, gali būti statomas tik vienas gyvenamosios paskirties vieno ar dviejų butų pastatas su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, jeigu TP dokumentuose nenustatyta kitaip. Pagal Palangos miesto bendrąjį planą ginčo teritorija patenka į mažo užstatymo intensyvumo gyvenamąsias teritorijas Š8. Joje numatytos mišrios teritorijos, kuriose dominuoja gyvenamoji veikla (mažaauskštė vienbutė ir blokuota gyvenamoji statyba) kartu su jos aptarnavimui reikalinga socialine, paslaugų ir kita infrastruktūra. Tokiu būdu bendrajame plane numatyta statyti tiek blokuotus, tiek neblokuotus gyvenamus namus ir nenumatytas sodybinis užstatymas, kuriame leidžiamas vieno ar dviejų butų gyvenamas namas su priklausiniais. Todėl ir šiuo aspektu Specialieji reikalavimai nepažeidžia nei teritorijų planavimo dokumentų sprendinių, nei teisės aktų nuostatų.

Nurodo, jog Rašte nurodytos neaiškios faktinės aplinkybės, o dėl motyvų stokos neįmanoma suprasti, kodėl atsakovė taikė vienokias ar kitokias teisės normas ir sprendė, kad ji, išduodama Specialiuosius reikalavimus, padarė teisės pažeidimus, dėl ko jie pačios atsakovės buvo pripažinti negaliojančiais. Iš ginčijamo Sprendimo turinio nėra aišku, kokiomis teisės normomis, t. y. VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktu, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 91 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 ar 3 punktu atsakovė vadovavosi. Tvirtina, jog priimti administraciniai sprendimai negali būti laikomi teisėtais ir pagrįstais, nes jie neatitinka administraciniam sprendimui keliamų teisėtumo ir pagrįstumo bei motyvuotumo reikalavimų (VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai). Tokio administracinio sprendimo teisinis pagrindas, aplinkybės ir motyvai, kurių pagrindu priimti Raštas ir Įsakymas, pareiškėjui yra nežinomi.

Atsakovė Palangos miesto savivaldybės administracija atsiliepimu su pareiškėjo patikslintu skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė atsiliepime nurodo, jog Administracija 2025 m. rugpjūčio 29 d. raštu Nr. SRD-33-250829-00122 išdavė Specialiuosius reikalavimus, tačiau Raštu informavo pareiškėją, kad Specialieji reikalavimai pripažinti netekusiais galios Administracijos direktoriaus Įsakymu. Pažymi, jog remiantis VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 2 dalimi, viešojo administravimo subjektas gali pripažinti netekusiu galios savo priimtą neteisėtą administracinį sprendimą. Teigia, jog Raštas atitinka VAĮ 10

straipsnio 5 dalyje numatytus reikalavimus. Pabrėžia, jog Administracija Rašte aiškiai nurodė visus pareiškėjo individualiai situacijai vertinti reikšmingus faktinius duomenis, juos susiejo su taikytinomis teisės aktų nuostatomis ir nurodė aiškius, ir pakankamus administracinio sprendimo motyvus. Pažymi, jog Rašte yra nurodyta, jog būtent teritorijai, kurioje yra ir Žemės sklypas, galioja Detalusis planas, kurio sprendiniai Palangos miesto tarybos 2001 m. balandžio 19 d. sprendimo Nr. 54 „Dėl detaliųjų planų“ 2 punktu buvo sustabdyti. Atsižvelgiant į tai, kad Detaliojo plano sprendiniai sustabdyti, Administracija išdavė Specialiuosius reikalavimus, vadovaudamasi Palangos miesto bendrojo plano sprendiniuose ir teisės aktuose nustatytais reikalavimais. Tačiau Inspekcija 2024 m. lapkričio 11 d. pateikė išaiškinimą visoms savivaldybėms, kad tarybos sprendiniai, kuriais sustabdyti ar panaikinti detalieji planai, nedaro patvirtinto detaliojo plano sprendinių negaliojančiais, o šie sprendiniai gali būti keičiami ar koreguojami vadovaujantis TPĮ ir Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių (toliau – ir Taisyklės), patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. D1-8, nuostatomis.

Pažymi, jog Raštu Administracija nurodė, kad teritorijoje atliktas žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*), Palanga, formavimo ir pertvarkymo projektas nepanaikino Detaliojo planu nustatytos teritorijos žemės naudojimo būdo, o tik padalino teritoriją koordinuotais sklypais su galime sklypus vystyti kaip vienbučių ir dvibučių teritorijas. Be kita ko, Rašte paminėta, kad TPĮ 20 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad kitos pagrindinės naudojimo paskirties žemės sklype (jo dalyje, kai tai numatyta TP dokumentuose), skirtame vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, gali būti statomas tik vienas gyvenamosios paskirties vieno ar dviejų butų pastatas su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, jeigu TP dokumentuose nenustatyta kitaip.

Nurodo, jog atsižvelgus į galiojančius Detaliojo plano sprendinius, šioje teritorijoje nustatyta rekreacinių miškų teritorija, o žemės sklypų naudojimo būdų turinys apibrėžtas Žemės naudojimo būdų turinio apraše (toliau – ir Aprašas), patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. D1-199. Nurodo, jog šio Aprašo lentelėje, kurioje įtvirtinta nuostata, kad rekreacinių miškų sklypai, tai miško parkai, miesto miškai, valstybinių parkų rekreaciniai miško sklypai ir kiti miškai, naudojami gyventojų poilsiui. Teritorijos naudojimo būdas nenustatytas gyvenamųjų namų statybai bei detaliojo plano sprendiniuose nėra nustatytų visų teritorijos naudojimo reglamentų parametru. Pažymi, jog detaliųjų planų sprendinių keitimo ir (ar) koregavimo tvarką reglamentuoja TPĮ bei Taisyklės.

Teigia, jog atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą, kuris aiškiai išdėstytas Rašte, remdamasi VAĮ 16 straipsnio 1 dalimi, priėmė Įsakymą išduotus Specialiuosius reikalavimus pripažinti netekusiais galios, nes jie neatitinka imperatyvių teisės aktų nuostatų.

Pažymi, jog Administracija pasiūlė pareiškėjui planuojamoje teritorijoje esančių sklypų savininkams Administracijos direktoriui teikti pasiūlymą dėl teritorijų planavimo dokumento, Detaliojo plano koregavimo proceso iniciavimo adresu (*duomenys neskelbtini*), Palanga ir nagrinėti galimybę nusistatyti teritorijos naudojimo būdą ir teritorijos tvarkymo naudojimo reglamentus, privalomus statinių statybai.

Tretieji suinteresuoti asmenys X. X. ir Y. Y. atsiliepimo į patikslintą skundą nepateikė.

Pareiškėjui, atsakovei, tretiesiems suinteresuotiems asmenims apie posėdžio vietą ir laiką pranešta tinkamai. Pareiškėjas skunde prašė, o atsakovė atsiliepimu sutiko, kad byla būtų nagrinėjama rašytinio proceso tvarka. Tretieji suinteresuoti asmenys taip pat neišreiškė prieštaravimų dėl posėdžio formos. Atsižvelgiant į tai, byla išnagrinėta rašytinio proceso tvarka.

Patikslintas skundas atmestinas.

Byloje kilo ginčas dėl Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. (4.1 E) A1-1346 ir 2025 m. spalio 6 d. rašto Nr. (8.6 Mr) D3-4506 teisėtumo.

Remiantis Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašu nustatyta, jog bendrosios dalinės nuosavybės teise pareiškėjui, X. X. ir Y. Y. priklauso žemės sklypas (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantis (*duomenys neskelbtini*), Palanga. Žemės sklypo paskirtis – kita, o naudojimo būdas

– vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos bei susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijos.

Nustatyta, jog pareiškėjas su bendraturčiais 2025 m. birželio 10 d. kreipėsi į Palangos miesto savivaldybės administraciją, prašydami išduoti Specialiuosius reikalavimus Dvibučių paskirties, vienbučių ir dvibučių paskirties grupės, gyvenamojo pastato ir pagalbinio ūkio paskirties, pagalbinių paskirties grupės, negyvenamųjų pastatų ir kiemo aikštelių, kitos paskirties, kitos inžinerinių statinių grupės, Palanga, (*duomenys neskelbtini*), statybos projektui rengti. Projektu planuota nauja statyba.

Atsakovė 2025 m. rugpjūčio 29 d. raštu Nr. SRD-33-250829-00122 išdavė Specialiuosius reikalavimus.

Palangos miesto savivaldybės administracijos direktorė, vadovaujantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 19 ir 20 punktais, VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Šventosios gyvenvietės detaliojo plano, patvirtinto Palangos miesto savivaldybės tarybos 2000 m. kovo 21 d. sprendimu Nr. 38, sprendiniais ir atsižvelgiant į Inspekcijos 2024 m. lapkričio 22 d. raštą Nr. (4.14 Mr.) D11-1191, 2025 m. spalio 3 d. įsakymu Nr. (4.1 E) A1-1346 pripažino netekusiais galios Specialiuosius reikalavimus.

Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 6 d. rašte Nr. (8.6 Mr) D3-4506 nurodė, jog teritorijai, kurioje yra Žemės sklypas, galioja Detalusis planas, kurio sprendiniai Palangos miesto tarybos 2001 m. balandžio 19 d. sprendimo Nr. 54 „Dėl detaliųjų planų“ 2 punktu buvo sustabdyti. Pažymėta, jog atsižvelgiant į tai, kad Detaliojo plano sprendiniai sustabdyti, Administracija išdavė Specialiuosius reikalavimus, vadovaudamasi Palangos miesto bendrojo plano sprendiniuose ir teisės aktuose nustatytais reikalavimais. Pažymėta, jog Inspekcija 2024 m. lapkričio 11 d. pateikė išaiškinimą visoms savivaldybėms, kad tarybos sprendimai, kuriais sustabdyti ar panaikinti detalieji planai, nedaro patvirtinto Detaliojo plano sprendinių negaliojančiais, o šie sprendiniai gali būti keičiami ar koreguojami vadovaujantis Teritorijų planavimo įstatymo ir Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. D1-8, nuostatomis.

Pabrėžė, jog teritorijoje atliktas žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*), Palanga, formavimo ir pertvarkymo projektas nepanaikino Detaliuoju planu nustatytos teritorijos žemės naudojimo būdo, o tik padalino teritoriją koordinuotais sklypais, su galimybe sklypus vystyti kaip vienbučių, dvibučių teritorijas.

Rėmėsi TPI 20 straipsnio 8 dalimi ir pažymėjo, jog atsižvelgus į galiojančius Detaliojo plano sprendinius, šioje teritorijoje nustatyta rekreacinių miškų teritorija.

Nurodė, jog žemės sklypų naudojimo būdų turinys apibrėžtas Žemės naudojimo būdų turinio apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. D1-199. Šio Aprašo lentelėje, kurioje įtvirtinta nuostata, kad rekreacinių miškų sklypai, tai miško parkai, miesto miškai, valstybinių parkų rekreaciniai miško sklypai ir kiti miškai, naudojami gyventojų poilsiui. Teritorijos naudojimo būdas nenustatytas gyvenamųjų namų statybai, o Detaliojo plano sprendiniuose nėra nustatytų visų teritorijos naudojimo reglamentų parametru.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, sprendė, kad išduoti Specialieji reikalavimai pripažinti netekusiais galios, nes neatitinka imperatyvių teisės aktų nuostatų.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos statybos įstatymas (toliau – ir SI), Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas, Specialiųjų reikalavimų, specialiųjų architektūros reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų struktūros ir išdavimo tvarkos aprašas (toliau – ir Specialiųjų reikalavimų tvarkos aprašas), patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. sausio 6 d. įsakymu Nr. D1-22, ir kiti teisės aktai.

Komisija pažymi, jog Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, jog VAĮ nėra nustatyta, keliuose rašytiniuose dokumentuose turi būti išdėstytas individualaus administracinio akto pagrindimas (jo turinys) ir pats sprendimas dėl nustatytų ar suteiktų teisių, t. y. nereikalaujama, kad individualus administracinis aktas būtų surašytas vientisame dokumente. Papildomos dokumentacijos buvimas lemia, kad ginčijamas sprendimas yra grindžiamas objektyviais duomenimis, kurie yra sudėtinė ginčijamo sprendimo dalis (pvz., Lietuvos vyriausiojo

administracinio teismo 2011 m. kovo 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-651/2011, 2011 m. birželio 27 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011, 2016 m. balandžio 5 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-524-556/2016 ir kt.; taip pat žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, taikant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo normas, pritarta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų 2016 m. birželio 1 d. pasitarime, psl. 502).

Remiantis minėta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, Komisija Įsakymą ir Raštą laiko vienu administraciniu sprendimu (toliau – ir administracinis sprendimas), kuriuo pareiškėjui buvo panaikinti Specialieji reikalavimai. Todėl priimant administracinį sprendimą analizuotini Įsakyme ir Rašte išdėstyti teisės aktai ir faktinės aplinkybės.

VAĮ 16 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog viešojo administravimo subjektas gali pripažinti netekusiu galios savo arba įstatymų nustatytais atvejais žemesnio pagal pavaldumą viešojo administravimo subjekto priimtą: 1) neteisėtą administracinį sprendimą; 2) teisėtą administracinį sprendimą, jeigu administracinio sprendimo pripažinimas netekusiu galios yra leidžiamas pagal kitus įstatymus arba jeigu administracinis sprendimas yra sąlyginis ir per nustatytą laikotarpį asmuo nustatytų sąlygų neįvykdo.

Taigi teisės aktai leidžia viešojo administravimui subjektui neteisėtą administracinį sprendimą pripažinti netekusiu galios, nepaisant to, kad jų teisėtumo ir pagrįstumo klausimo nenagrinėjo Inspekcija, Lietuvos administracinių ginčų komisija ar teismas. Šiuo atveju svarbu nustatyti, ar priimtas Administracijos sprendimas išduoti Specialiuosius reikalavimus buvo neteisėtas ir dėl to ji turėjo teisę administracinį sprendimą, kuriuo išduoti Specialieji reikalavimai, pripažinti netekusiu galios.

SĮ 24 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog atsižvelgiant į statinio kategoriją ir statybos darbų rūšį, rengiami statinio projektai: 1) statybos projektas – naujo ypatingojo ir neypatingojo statinio statybai ir kt. SĮ 24 straipsnio 24 dalyje numatyta, jog šio straipsnio 1 dalyje nurodyti statinio projektai turi atitikti Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų, normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus, kurie galiojo tą dieną, kai buvo išduoti specialieji reikalavimai. Praėjus 5 metams po specialiųjų reikalavimų išdavimo dienos ir tais atvejais, kai specialieji reikalavimai nebuvo išduoti, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti statinio projektai turi atitikti Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų, normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus, kurie galiojo prašymo gauti statybą leidžiantį dokumentą, kuris buvo priimtas, pateikimo dieną. Jeigu specialieji reikalavimai buvo gauti iki Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įsigaliojimo, jie turi atitikti Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo nustatytus reikalavimus. Šiuo atveju statytojas (užsakovas) kreipiasi į savivaldybės vyriausiąjį architektą dėl specialiųjų reikalavimų, atitinkančių Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo reikalavimus, gavimo. Kai teisės aktų numatytais atvejais yra privaloma parengti statinio projektą, tačiau nėra privaloma gauti statybą leidžiantį dokumentą, statinio projektas turi atitikti normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus, kurie galiojo statinio projektavimo darbų rangos sutarties pasirašymo dieną.

Specialiųjų reikalavimų tvarkos aprašas reglamentuoja specialiųjų reikalavimų, specialiųjų architektūros reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų struktūrą ir išdavimo reikalavimus (1 punktą). Specialiųjų reikalavimų tvarkos aprašo 9¹ punkte numatyta, jog specialieji reikalavimai neišduodami, kai: 9¹.1) pagal TPI 20 straipsnio 1 dalį statyba žemės sklype yra negalima; 9¹.2) statyba pagal kitus teritorijų planavimo dokumentus ir (ar) kitus galiojančius teisės aktus konkrečiame žemės sklype negalima.

TPI 20 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog žemės sklype, esančiame urbanizuotoje ir urbanizuojamoje teritorijoje, kuriai neparengti detalieji planai arba vietovės lygmens bendrieji planai, kuriuose nustatomas detaliųjų planų teritorijos naudojimo reglamentas, galima statyba, atitinkanti savivaldybės lygmens bendrojo plano ar vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendinius, vadovaujantis Statybos įstatymo nuostatomis, išskyrus šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus, kai teritorijai turi būti parengtas detalusis planas arba vietovės lygmens bendrasis planas, kuriame nustatomas detaliųjų planų teritorijos naudojimo reglamentas. Žemės sklype, esančiame neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje, kuriai nėra parengto galiojančio detaliojo plano arba vietovės lygmens bendrojo plano, kuriame nustatomas detaliojo plano teritorijos

naudojimo reglamentas, galima statyba, atitinkanti savivaldybės lygmens bendrojo plano ar vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendinius, žemės sklypo pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir būdą, vadovaujantis Statybos įstatymo nuostatomis. TPI 20 straipsnio 8 dalyje nustatyta, jog kitos pagrindinės žemės naudojimo paskirties žemės sklype (jo dalyje, kai tai numatyta teritorijų planavimo dokumentuose), skirtame vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, gali būti statomas tik vienas gyvenamosios paskirties vieno ar dviejų butų pastatas su pagalbinio ūkio paskirties pastatais, jeigu teritorijų planavimo dokumentuose nenustatyta kitaip.

Vertinant aptartą teisinį reglamentavimą, sprendina, jog Specialiųjų reikalavimų tvarkos aprašo 9¹ punkte numatyti atvejai, kai specialieji reikalavimai neišduodami, iš esmės yra siejami su teritorijų planavimo dokumentais. T. y. statyba pagal teritorijų planavimo dokumentus ir (ar) kitus galiojančius teisės aktus konkrečiame žemės sklype negalima.

Byloje nustatyta, jog Specialieji reikalavimai išduoti pagal Palangos miesto bendrąjį planą ir jo sprendiniuose tai teritorijai nustatyta teritorijos užstatymo reglamentą, tačiau neatsižvelgiant į Šventosios gyvenvietės detaliojo plano, patvirtinto Palangos miesto tarybos 2000 m. kovo 21 d. sprendimu Nr. 38, sprendinius. Byloje ginčo dėl šių aplinkybių nėra.

Remiantis į bylą pateiktu Detaliojo plano brėžiniu bei atsakovės paaiškinimu, nustatyta, jog teritorijoje, į kurią patenka pareiškėjo Žemės sklypas, yra rekreacinių miškų teritorija, o žemės sklypų naudojimui būdų turinys apibrėžtas Žemės naudojimo būdų turinio apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. D1-199. Kaip matyti iš Aprašo lentelės 7 punkto, rekreacinių miškų sklypai, tai miško parkai, miesto miškai, valstybinių parkų rekreaciniai miško sklypai ir kiti miškai, naudojami gyventojų poilsiui. Taip pat nustatyta, jog teritorijos naudojimo būdas nenustatytas gyvenamųjų namų statybai bei Detaliojo plano sprendiniuose nėra nustatytų visų teritorijos naudojimo reglamentų parametru.

Remiantis aptartomis aplinkybėmis, darytina išvada, jog atsakovė, išduodama Specialiuosius reikalavimus, turėjo atsižvelgti į Detaliojo plano sprendinius. Išduodama Specialiuosius reikalavimus ir neatsižvelgdama į Detaliojo plano sprendinius, pažeidė TPI, SI, Specialiųjų reikalavimų tvarkos aprašo nuostatas.

Nagrinėjamoje byloje pareiškėjas teigia, jog Detalusis planas yra sustabdytas, todėl jo sprendiniais neturi būti vadovaujama.

TPI 27 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog kompleksinio teritorijų planavimo dokumentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registro informacinėje sistemoje, jeigu sprendime dėl kompleksinio teritorijų planavimo dokumento patvirtinimo nenustatyta vėlesnė jo įsigaliojimo data. <...> Oficialus informacinis pranešimas apie kompleksinio teritorijų planavimo dokumento patvirtinimą skelbiamas kompleksinio teritorijų planavimo dokumentą tvirtinančios institucijos interneto svetainėje ir Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų rengimo ir teritorijų planavimo proceso valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje. Iki 1996 m. sausio 1 d. parengti ir Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registro informacinėje sistemoje įregistruoti kaip detalieji planai teritorijų planavimo dokumentai, kurie neatitinka šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatytų teritorijų planavimo dokumentų formos ir turinio reikalavimų, vadovaujantis kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų sprendinių įgyvendinimo stebėsenos išvadomis, kaip savivaldybės bendrąjį planą įgyvendinantys žemesnio lygmens teritorijų planavimo dokumentai, gali būti pripažinti netekusiais galios savivaldybės tarybos sprendimu. Teisės aktas, kuriuo detalusis planas pripažintas netekusiu galios, įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registro informacinėje sistemoje, jeigu sprendime dėl detaliojo plano pripažinimo netekusiu galios nenustatyta vėlesnė jo įsigaliojimo data. Informacija apie detaliojo plano pripažinimą netekusiu galios skelbiama savivaldybės interneto svetainėje ir Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų rengimo ir teritorijų planavimo proceso valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje. Detalųjį planą pripažinus netekusiu galios, jo galiojimo metu įgyvendintiems šio plano sprendiniams detaliojo plano pripažinimas netekusiu galios nesukuria teisinių pasekmių.

TPĮ 49 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog teritorijų planavimo proceso (iki teritorijų planavimo dokumento patvirtinimo) metu neteisėtai priimtus administracinius sprendimus suinteresuotų asmenų prašymu ar savo iniciatyva administracine tvarka panaikina šiuos sprendimus priėmę subjektai arba teismas. Kreiptis į sprendimus priėmusią instituciją ar teismą turi teisę asmenys, kurių teisės ir teisėti interesai yra pažeisti, taip pat šių asmenų skundų ar pranešimų pagrindu arba savo iniciatyva – pagal kompetenciją teritorijų planavimo valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos, kiti viešojo administravimo subjektai, suinteresuotos visuomenės atstovai, gindami visuomenės (viešąjį) interesą.

Vertinant aptartą teisinį reguliavimą, sprendžiama, jog savivaldybė gali panaikinti tik iki teritorijų planavimo dokumento patvirtinimo metu neteisėtai priimtus administracinius sprendimus, taip pat TPĮ 27 straipsnio 6 dalyje esant išimčiai (iki 1996 m. sausio 1 d. parengtiems ir Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo dokumentų registro informacinėje sistemoje įregistruotiems teritorijų planavimo dokumentams (kaip detaliesiems planams), kurie neatitinka šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatytų teritorijų planavimo dokumentų formos ir turinio reikalavimų). Minėtas teisinis reguliavimas analogiškai buvo aiškinamas ir Inspekcijos 2024 m. lapkričio 11 d. rašte, kuriame nurodoma, kad tarybos sprendimai, kuriais sustabdyti ar panaikinti detalieji planai, nedaro patvirtinto detaliojo plano sprendinių negaliojančiais, o šie sprendiniai gali būti keičiami ar koreguojami. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog administraciniai teismai, nagrinėdami administracines bylas, remiasi Detaliojo plano sprendiniais, t. y. nelaiko juos negaliojančiais (pvz., Regionų apygardos administracinio teismo 2022 m. rugsėjo 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-5039-342/2022, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. spalio 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-901-815/2023 ir kt.). Vadinasi, Detaliojo plano sprendiniai nėra negaliojantys pagal išaiškinimą, todėl atsakovė, išduodama Specialiuosius reikalavimus, turėjo atsižvelgti į jo sprendinius. Šiuo atveju pareiškėjo argumentai, kad atsakovė neturėjo vadovautis Detaliojo planu, laikytini nepagrįstais.

Atsižvelgus į tai, kad Specialieji reikalavimai buvo išduoti neatsižvelgiant į Detaliojo plano sprendinius, pagal kuriuos ginčo Žemės sklype iš esmės negalima projektuojamų statinių statyba, todėl teisėtai ir pagrįstai atsakovė Įsakymu panaikino Specialiuosius reikalavimus.

Pareiškėjui nurodant, kad atsakovė, išduodama Specialiuosius reikalavimus, suteikė pareiškėjui pagrįstą lūkestį, kad jis galės suprojektuoti norimus statinius ir jų statybai gauti statybą leidžiantį dokumentą, pažymėtina, jog teisėtų lūkesčių principas suponuoja, kad turi būti ginamos teisėtai įgytos teisės, t. y. asmens teisė pagrįstai tikėtis, kad jų pagal galiojančius teisės aktus įgytos teisės bus išlaikytos nustatytą laiką ir galės būti realiai įgyvendinamos (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2025 m. spalio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2392-463/2025, 2025 m. kovo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1449-1188/2025). Nagrinėjamu atveju nustatyta, jog Specialieji reikalavimai buvo išduoti neteisėtai, t. y. neatsižvelgiant į Detaliojo plano sprendinius. T. y. neteisėtai išdavus Specialiuosius reikalavimus, pareiškėjas neturi tikėtis teisėtų lūkesčių apsaugos, nes iš ne teisės negali atsirasti teisė. Be to, atsakovė 2025 m. rugpjūčio 29 d. raštu išdavė Specialiuosius reikalavimus, o 2025 m. spalio 3 d. Įsakymu juos panaikino, t. y. praėjus itin trumpam laiko tarpui.

Pareiškėjas nagrinėjamoje byloje taip pat teigia, kad administracinis sprendimas neatitinka VAĮ nuostatų, Rašte nenurodoma nuostata, kuria remiantis priimamas administracinis sprendimas, jame neišaiškintas žalos atlyginimas ir pan. Be to, pareiškėjas negavo Rašte nurodyto Inspekcijos Rašto, taip pat priimto Įsakymo.

VAĮ 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Be kita ko, pažymėtina, kad atsakovė, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma gero administravimo principo imperatyvų. Šis principas įtvirtintas svarbiausiuose nacionalinio lygmens (Lietuvos Respublikos Konstitucijos

5 straipsnio 3 dalies nuostatą, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms) bei tarptautiniuose dokumentuose (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir kt.). Iš gero administravimo principo išplaukia ir pareiga imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai. Atsakingo valdymo (gero administravimo) principas, be kita ko, įtvirtina viešojo administravimo subjekto pareigą imtis aktyvių veiksmų vykdant administracinę procedūrą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. liepos 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015).

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. gruodžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-968/2021). Taigi, administraciniame sprendime turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Viešojo administravimo sistemai priklausančių kompetentingų institucijų sprendimai turi būti aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški, leidžiantys suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijos sprendimą. Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą (šiuo atveju Komisiją), nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-212/2012). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022 ir kt.).

Vertinant skundžiamo Rašto ir Įsakymo turinį, sprendžiant, jog jame aiškiai nurodomi teisės aktai ir aplinkybės, dėl kurių Specialieji reikalavimai yra panaikinami. T. y. nurodoma, kad Specialieji reikalavimai prieštarauja Detaliajam planui, nes statyba pagal pareiškėjo projektą negalima. Įsakyme nurodoma, kad Specialieji reikalavimai naikinami VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu, taip pat remiantis Detaliuoju planu, Inspekcijos išaiškinimu. Nors pačiame Rašte nenurodomas VAĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktas, tačiau jame pateikiami argumentai, dėl ko Specialieji reikalavimai išduoti neteisėtai. Pareiškėjui teigiant, kad negavo atsakovės Įsakymo ir Rašte nurodyto Inspekcijos išaiškinimo, tačiau tai pareiškėjui nesukliudė tinkamai įgyvendinti teisės į gynybą. Iš patikslinto skundo turinio matyti, jog pareiškėjas suprato, dėl kokių priežasčių yra naikinamas administracinis sprendimas, kuriuo buvo išduoti Specialieji reikalavimai. Nors pareiškėjas patikslintame skunde nurodo, kad Įsakymas nei jam, nei bendraturčiams nebuvo atsiųstas, tačiau nėra duomenų, kad pats pareiškėjas kreipėsi į atsakovę, prašydamas pateikti Įsakymą ar Inspekcijos raštą. Be to, net ir negavus minėtų dokumentų, iš Rašto turinio, pareiškėjas galėjo suprasti priežastis, dėl kurių naikinami Specialieji reikalavimai. Todėl tai sprendžiant, jog priimant administracinį sprendimą ir su juo supažindinant buvo padaryti procedūriniai pažeidimai, tačiau jie nėra laikytini esminiais, dėl kurių iš esmės teisėti Raštas ir Įsakymas turėtų būti panaikinti.

Pareiškėjui teigiant, kad Rašte nėra išaiškintas žalos atlyginimas, pažymėtina, jog VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktuose nustatyta, jog priimamas sprendimas turi būti tinkamai pagrįstas, nurodant teisės aktus ir priežastis, dėl kurių jis priimtas. Šiuo atveju atsakovė nurodė tiek teisinį, tiek faktinį pagrindą, kuriuo remiantis toks sprendimas priimamas. VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktuose viešojo administravimo subjektui nenustatyta pareiga nurodyti aplinkybes ir nagrinėti klausimus, kurie nesusiję su priimamo sprendimo pagrįstumu ar dėl kurių nesikreipė pats pareiškėjas.

Todėl tai vertinant, pareiškėjo argumentai, kad Rašte turėjo būti aptartas žalos atlyginimo klausimas, laikytinas nepagrįstu.

Komisija, atsižvelgdama į visa tai, kas išdėstyta, sprendžia, jog administracinio sprendimo trūkumai nėra esminiai, dėl ko Raštas ir Įsakymas turėtų būti panaikinti.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo patikslintas skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo X. Y. patiksliną skundą atsakovei Palangos miesto savivaldybės administracijai, tretiesiems suinteresuotiems asmenims X. X. ir Y. Y. dėl Palangos miesto savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. (4.1 E) A1-1346 ir 2025 m. spalio 6 d. rašto Nr. (8.6 Mr) D3-4506 panaikinimo atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Laura Bernikienė